

Jurisprudentie-bulletin RSJ

2008/3

zie ook WWW.RSJ.NL

Inhoudsopgave jurisprudentiebulletin 2008- 3

<p>Zaaknummer: 07/2599/GA</p> <p>Datum uitspraak: 26 maart 2008</p>	<p>Voorwerpen op cel; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Klager ontvankelijk in zijn beklag nu deze is gericht tegen weigering uitzondering te maken op verbod een laptop op cel te hebben. Standpunt directeur dat veiligheid in de inrichting in gevaar is bij gebruik laptop door klager, onvoldoende toegelicht, nu andere gedetineerde wel gebruik van computer op cel is toegestaan. Ten onrechte geen contact geweest met vorige inrichting van verblijf, waar hij wel een computer o cel mocht hebben. Die inrichting heeft contact gehad met het departement over het veiligheidsaspect. Beroep gegrond, klager alsnog ontvankelijk, beklag gegrond. Opdracht nieuwe beslissing.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/2569/GA</p> <p>Datum uitspraak: 20 maart 2008</p>	<p>Onderwijs; terugdringen recidive</p>	<p>Klager, die deelname aan TR weigert, mag niet aan een opleiding deelnemen. Gelet op organisatie van onderwijs in de inrichting, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen TR-weigeraars en TR-gemotiveerden, is afwijzing niet onredelijk of onbillijk. Aan recht op onderwijs wordt voldaan. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/3346/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 februari 2008</p>	<p>Vervoer; Ontvankelijkheid formeel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Door gevangenis Alphen aan den Rijn is getekend voor ontvangst van goederen van klager. Daarmee is aansprakelijkheid voor eventuele schade ontstaan tijdens vervoer overgegaan op die directeur. Uitspraak van beklagcommissie bij h.v.b./ISD Amsterdam wordt daarom vernietigd en beroepscommissie zal het beklag om proceseconomische redenen zelf afdoen. Beklag gegrond, tegemoetkoming van € 100,=</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/3166/GA</p> <p>Datum uitspraak: 25 februari 2008</p>	<p>Disciplinaire straffen procedureel; Disciplinaire straffen aanleiding</p>	<p>Nu het verslag dat aan strafoplegging ten grondslag ligt niet aan klager is aangezegd, is het beklag gegrond. De verklaring van de directeur, dat bij grootscheepse acties nooit verslag wordt aangezegd maar dat de directeur direct met het verslag naar de gedetineerde gaat ter afhandeling, compenseert dit gebrek niet, nu de gedetineerde door deze werkwijze onvoldoende tijd krijgt zich voor te bereiden op het hem gemaakte verwijt.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/3351/GA</p> <p>Datum uitspraak: 22 februari 2008</p>	<p>Schorsing procedureel</p>	<p>Tot een goede bejegening van de gedetineerde behoort (onder meer) ook de erkenning van de gedetineerde als rechtsburger. In dat kader dient de gedetineerde daadwerkelijk de mogelijkheid te worden geboden om een rechtsmiddel tegen een jegens hem genomen beslissing in te dienen. Door niet mee te werken aan het indienen van een schorsingsverzoek per fax, maakt de directeur het indienen daarvan in feite illusoir. Het beroep en onderliggende beklag van klager zullen daarom gegrond worden verklaard. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/3021/GB</p> <p>Datum uitspraak: 31 maart 2008</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager heeft een openstaande strafzaak. Klagers v.i.-datum kan dus nog verschuiven. Klager komt daarom (nog) niet in aanmerking voor detentiefasering. Indien zes maanden voor de beoogde v.i.-datum nog (steeds) geen zicht bestaat op hervatting van de strafzaak, kan daarover anders worden gedacht.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/3305/GB</p> <p>Datum uitspraak: 20 maart 2008</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>'Beleidskader plaatsing strafrechtelijke vreemdelingen' geen wettelijk kader zoals bedoeld in artikel 14 Pbw op grond waarvan plaatsing in bijzondere opvang voor strafrechtelijke vreemdelingen mogelijk is. Locatie Esserheem van gevangenis Veenhuizen is locatie voor bijzondere opvang omdat verblijfsstatus grondslag voor selectie vormt en gelet op ontbreken van educatie-activiteiten, verlofmogelijkheden en detentiefasering. Esserheem in bestemmingsaanwijzing niet aangewezen als bijzondere opvang. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 08/0186/GB</p> <p>Datum uitspraak: 14 maart 2008</p>	<p>Penitentiair programma</p>	<p>Verdenking dat klager zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, kan voldoende redenen opleveren voor beëindiging van deelname aan een penitentiair programma. Afwijzing van vordering tot gevangenhouding betekent niet dat verdenking niet langer bestaat. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz.</p>

Zaaknummer: 07/3327/GB Datum uitspraak: 25 februari 2008	Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	Het overleveringsverzoek van België is voldoende aanleiding voor de aanname dat er sprake is van vluchtgevaar. Door de mogelijkheid dat de strafvervolging in België leidt tot de oplegging van een vrijheidsstraf, is de duur van het strafrestant bovendien onbepaalbaar. Het vorenstaande maakt de beslissing om klager vanuit een b.b.i. terug te plaatsen naar een normaal beveiligde gevangenis niet onredelijk of onbillijk.	blz.
Zaaknummer: 07/3498/GB Datum uitspraak: 21 februari 2008	Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay	In afwijking van adviezen van directeur en Brijderverslavingszorg besluit selectiefunctionaris tot afwijzing selectievoorstel gestapeld traject met een verwijzing naar enkele passages in adviesrapport Brijder verslavingszorg. Selectiefunctionaris dient eigen afweging te maken omtrent geschiktheid klager, waarbij hij overigens nader advies had kunnen vragen. Detentiefasering afhankelijk stellen van verloop gedragsinterventie, niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.	blz.
Zaaknummer: 07/3140/GM Datum uitspraak: 17 maart 2008	Medische verzorging behandeling	I.v.m. aard van medische klachten had verpleegkundige contact met arts moeten opnemen. Gelet op voortduren van klachten had niet volstaan dienen te worden met enkel een bloeddrukmeting en had klager naar het ziekenhuis vervoerd moeten worden om zijn klachten cardiaal te evalueren. Handelen door of namens de inrichtingsarts in strijd met de norm. Beroep gegrond, tegemoetkoming 50,=.	blz.
Zaaknummer: 07/3544/GV Datum uitspraak: 26 februari 2008	Verlof strafonderbreking	Afwijzing strafonderbreking. Rapport van de commissie evaluatie afgesloten strafzaken biedt op zichzelf genomen onvoldoende grond voor het indienen van een herzieningsverzoek. Er zal nader onderzoek worden ingesteld en - naar verwachting - in maart 2008 zal worden besloten of een herzieningsverzoek zal worden ingediend. Van dringende redenen van lichamelijke en/of psychische aard die aan voortzetting detentie in de weg staan, is niet gebleken. Ook overigens onvoldoende grond voor strafonderbreking. Beroep ongegrond.	blz.
Zaaknummer: 08/0252/GV Datum uitspraak: 26 februari 2008	Verlof incidenteel	Ook gedetineerden voor wie, vanwege hun vluchtgevaarlijkheid, extra beveiligd vervoer of BOT-vervoer nodig is, kunnen in beginsel in aanmerking komen voor incidenteel verlof. Striktere toetsing op noodzaak verlof. In dit specifieke geval onvoldoende gemotiveerd waarom veiligheidsmaatregelen te bezwaren zijn. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.	blz.
Zaaknummer: 07/2862/TA Datum uitspraak: 27 maart 2008	Voorwerpen op cel; Bewegingsvrijheid binnen de inrichting; Bewegingsvrijheid afdelingsarrest	In huisregels stellen van voorwaarden aan invoer goederen (i.c. boeken) is niet in strijd met wet of verdrag. Sprake van bij wet voorziene en noodzakelijke inbreuk op recht op vrije nieuwsgaring. Beklag weigering invoer alsnog ontvankelijk maar ongegrond. Citeren uit dagrapportage over incident is voldoende nu kennelijk alleen in die rapportage incident is gemeld en geen recht op inzage in dagrapportage bestaat. Kamerprogramma en afdelingsarrest in licht van incident niet onredelijk. Beroep ongegrond.	blz.
Zaaknummer: 07/3282/TA Datum uitspraak: 26 maart 2008	Gedogen geneeskundige handeling; Hoorplicht; Mededelingsplicht; Tegemoetkoming financieel	Niet voldaan aan dagelijkse hoor- en mededelingsplicht bij dagelijkse dwangmedicatie. Al na zeven maanden in inrichting is Leponex voorgeschreven met vooruitzicht van levenslang gebruik ondanks ernstige bijwerkingen. Onvoldoende inspanning van inrichting om daadwerkelijk tot een alternatief te komen. Beroep formeel en materieel gegrond, vernietigt de uitspraak van de beklagcommissie, beklag formeel en materieel gegrond, tegemoetkomingen van € 50,= en € 200.	blz.
Zaaknummer: 07/2933/TA Datum uitspraak: 25 maart 2008	Bewegingsvrijheid binnen de inrichting; Ontvankelijkheid materieel	Kamerprogramma met vier uur uitsluitijd geen afzondering. Geen insluiting in afwijking van geldende regels nu kamerprogramma als bijlage bij klagers behandelingsplan is uitgereikt. Geen schending van in wet- of regelgeving of verdrag neergelegd recht. Beroep hoofd inrichting gegrond, klager alsnog niet-ontvankelijk in klacht.	blz.

<p>Zaaknummer: 08/0056/TA</p> <p>Datum uitspraak: 25 maart 2008</p>	<p>Arbeid en werkzaamheden; Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Oordeel beklagcie over klagers arbeidsongeschiktheid ziet op het bepaalde dagen wegens ziekte niet kunnen verrichten van door inrichting opgedragen werkzaamheden. Inrichting mocht in redelijkheid afgaan op oordeel arts dat klager kon werken op dagen dat hij zich ziek heeft gemeld. Beklagcie noch beroepsie bevoegd in dat oordeel te treden. Aannemelijk dat beroep is ingediend op dag bekend worden uitspraak van beklagcie. Beroep hoofd inrichting ontvankelijk en gegrond.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/2890/TB</p> <p>Datum uitspraak: 20 maart 2008</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay; Verpleging en behandeling</p>	<p>Staatssecretaris van Justitie dient overplaatsingsverzoek van verpleegde in behandeling te nemen en voorafgaand aan beslissing info bij inrichting op te vragen. Langer verblijf in longstay waarbij behandelmogelijkheden worden onderzocht in klagers geval niet onredelijk. Beroep tegen afwijzing verzoek overplaatsing naar behandelafdeling ongegrond.</p>	<p>blz.</p>
<p>Zaaknummer: 07/2372/TR</p> <p>Datum uitspraak: 31 maart 2008</p>	<p>Verlof proefverlof; Mededelingsplicht; Ministeriele machtiging; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Machtiging begeleid verlof levenslanggestrafte in tbs-kliniek is niet van rechtswege vervallen. Intrekking machtiging onredelijk, want uitsluitend gebaseerd op veranderde inzichten t.a.v. verlofbeleid in het algemeen, terwijl verwachtingen zijn gewekt voor een resocialisatietraject. Beroep ontvankelijk en gegrond. Tegemoetkoming € 100,-.</p>	<p>blz.</p>

Zaaknummer:

07/2599/GA

Datum uitspraak:

26 maart 2008

Beroepscommissie:

Wild, mr. A.H. de
Fernandes Mendes, mr. H.K.
Fleers, dr. G.J.
Kokee, R. (secre.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de gevangenis
Zoetermeer

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel; Ontvankelijkheid
materieel

Artikelen:

Pbw art. 45 lid 1
Huisregels p.i. Zoetermeer onderdeel
4.5.1.1

Samenvatting:

Klager ontvankelijk in zijn beklag nu deze is gericht tegen weigering uitzondering te maken op verbod een laptop op cel te hebben. Standpunt directeur dat veiligheid in de inrichting in gevaar is bij gebruik laptop door klager, onvoldoende toegelicht, nu andere gedetineerde wel gebruik van computer op cel is toegestaan. Ten onrechte geen contact geweest met vorige inrichting van verblijf, waar hij wel een computer op cel mocht hebben. Die inrichting heeft contact gehad met het departement over het veiligheidsaspect. Beroep gegrond, klager alsnog ontvankelijk, beklag gegrond. Opdracht nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van artikel 60, eerste lid, Pbw kan een gedetineerde beklag doen over een hem betreffende door of namens de directeur genomen beslissing. Nu de klacht van klager gericht is tegen de weigering van de directeur een uitzondering te maken op het verbod een laptop op cel te hebben, kan klager in zijn klacht worden ontvangen.

Op grond van artikel 45, eerste lid, Pbw kan in de huisregels worden bepaald dat het bezit van bepaalde soorten voorwerpen binnen de

inrichting of een bepaalde afdeling daarvan verboden is, indien dit noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de orde of veiligheid in de inrichting, dan wel de beperking van de aansprakelijkheid van de directeur voor de voorwerpen. In onderdeel 4.5.1.1 van de huisregels van de gevangenis Zoetermeer zijn computers aangewezen als vorenbedoelde verboden voorwerpen.

Uit de stukken en de ter zitting gegeven toelichting blijkt dat een uitzondering op het verbod wel wordt toegestaan indien dat in het kader van de behandeling van de strafzaak van een gedetineerde wenselijk wordt geacht. Voorts is gebleken dat de directeur voor werkzaamheden in verband met de interne bajeskrant een uitzondering maakt op het verbod een laptop op cel te hebben.

De beroepscommissie is van oordeel dat zonder nadere toelichting, die ontbreekt, niet valt in te zien dat de veiligheid in de inrichting bij het gebruik van een laptop op cel voor werkzaamheden voor de interne bajeskrant (kennelijk) niet in gevaar komt, maar in de omstandigheden van klager (kennelijk) wel. Voorts is gebleken dat de directeur geen contact heeft opgenomen met de gevangenis Alphen aan den Rijn, alwaar ten behoeve van klager wel voldoende belang werd aangenomen voor het bezit van een laptop op cel. Voor een dergelijk contact bestaat in de omstandigheden van het geval aanleiding, nu klager — zijdens de directeur onvoldoende gemotiveerd weersproken — stelt dat over de veiligheidsaspecten contact is geweest tussen deze inrichting en het ministerie van Justitie. Verder is gebleken dat voor klager geen adequaat alternatief voorhanden is om aan zijn verplichtingen te voldoen.

Gelet op al het vorenoverwogene dient het beklag gegrond te worden verklaard. De beroepscommissie zal voorts de directeur opdragen een nieuwe beslissing te nemen, met inachtneming van deze uitspraak.

Zaaknummer:

07/2569/GA

Datum uitspraak:

20 maart 2008

Beroepscommissie:

Oostveen, mr. J.J. van
Rutten, mr. M.A.G.
Schagen, J.
Jousma, mr. S. (secre.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechtter bij de
Gevangenis/ISD Nieuw Vosseveld te
Vught

Trefwoorden:

Onderwijs; terugdringen recidive

Artikelen:

Pbw art. 48

Samenvatting:

Klager, die deelname aan TR weigert, mag niet aan een opleiding deelnemen. Gelet op organisatie van onderwijs in de inrichting, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen TR-weigeraars en TR-gemotiveerden, is afwijzing niet onredelijk of onbillijk. Aan recht op onderwijs wordt voldaan. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Voor zover klager zich beklagt over het feit dat hem diverse vrijheden worden geweigerd en over de verkeerde voorlichting die hem in de inrichting in Arnhem over de opleiding in Vught is gegeven, kan hetgeen in beroep naar voren is gebracht niet tot een ander oordeel dan dat van de beklagrechtter leiden. De uitspraak zal in zoverre worden bevestigd.

Met betrekking tot de weigering van deelname aan onderwijs geldt het volgende.

De beroepscommissie stelt voorop dat de enkele weigering van deelname aan TR onvoldoende grond is om deelname aan een opleiding af te wijzen. Gelet op de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, is de organisatie van het onderwijs in de p.i. Vught als volgt. TR-gemotiveerden worden gefaciliteerd en onderwijs, waaronder in voorkomende gevallen het volgen van een opleiding tot heftruckchauffeur, maakt deel uit van het dagprogramma. TR-weigeraars worden op een basisafdeling geplaatst waar onderwijs geen onderdeel uitmaakt van het dagprogramma, maar ad hoc naar de onderwijsbehoefte van een gedetineerde wordt gekeken en het volgen van bijvoorbeeld schriftelijke cursussen mogelijk is. Hiermee wordt naar het oordeel van de beroepscommissie voldaan aan het recht op het volgen van onderwijs zoals is neergelegd in artikel 48 van de Pbw. Klager, die deelname aan TR weigert, is om die reden geplaatst op de basisafdeling en deelname aan de opleiding tot heftruckchauffeur geweigerd. De beroepscommissie is van oordeel dat deze beslissing, gelet op de organisatie van het onderwijs in de p.i. Vught, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk kan worden aangemerkt. Daarbij zij opgemerkt dat indien klager wel zou deelnemen aan TR, uit een intake nog steeds zijn geschiktheid voor de opleiding zou moeten blijken. Het beroep zal dan ook ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

07/3346/GA

Datum uitspraak:

29 februari 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Diepenhorst, L.
Wijte, mr. Th.E.M.
Maes, mr. H.M.J.D. (secre.)

Beklagcommissie

alleensprekende beklagrechtter bij het huis van bewaring/ISD Amsterdam

Trefwoorden:

Vervoer; Ontvankelijkheid formeel;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 45

Samenvatting:

Door gevangenis Alphen aan den Rijn is getekend voor ontvangst van goederen van klager. Daarmee is aansprakelijkheid voor eventuele schade ontstaan tijdens vervoer overgegaan op die directeur. Uitspraak van beklagcommissie bij h.v.b./ISD Amsterdam wordt daarom vernietigd en beroepscommissie zal het beklag om proceseconomische redenen zelf afdoen. Beklag gegrond, tegemoetkoming van € 100,=

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie stelt allereerst vast dat niet wordt weersproken dat er na het vervoer van een aan klager toebehorende Cd-combinatie van het h.v.b./ISD Amsterdam naar de gevangenis Alphen aan den Rijn een beschadiging is geconstateerd aan dat apparaat en dat die schade een hoogte had van € 350,=. Voor zover de directeur van het h.v.b./ISD Amsterdam heeft aangevoerd dat de beklagrechtter klager ten onrechte ontvankelijk heeft geacht in zijn beklag, overweegt de beroepscommissie dat klager pas op het moment van uitreiken van de hem toebehorende voorwerpen in Alphen aan den Rijn weet kon hebben van de beschadiging, zodat op dat moment de beklagtermijn is gaan lopen. Klager is mitsdien op goede gronden ontvangen in zijn beklag.

Met betrekking tot de vraag of de directeur van het h.v.b./ISD Amsterdam aansprakelijk is voor de geconstateerde schade bij bedoelde Cd-

combinatie, overweegt de beroepscommissie het volgende.

Op het vervoer van goederen van gedetineerden zijn van toepassing de circulaire van de minister van Justitie van 13 augustus 1993, kenmerk 383893/93/DJI, en 20 december 1996, kenmerk 586080/96/DJI. De in deze circulaire vervatte regeling houdt, voor zover hier van belang, met betrekking tot de aansprakelijkheid van inrichtingen van het gevangeniswezen voor het vervoer van goederen van gedetineerden het volgende in: als uitgangspunt geldt “dat de verzendende inrichting aansprakelijk is voor de vracht. Na tekenen voor ontvangst door de ontvangende inrichting gaat de verantwoordelijkheid over op deze inrichting. Klachten dienen dus, afhankelijk van het feit of er wel of niet getekend is voor ontvangst, bij de verzendende dan wel de ontvangende inrichting te worden gedeponereerd”. Als blijkt “dat de schade duidelijk te wijten is aan het handelen van de vrachtdienst, dan zal de (des)betreffende inrichting dit in onderling overleg met de LVJ (thans DV&O) dienen te regelen. De (des)betreffende inrichting betaalt in deze gevallen de overeengekomen schadevergoeding aan de klager en vordert dit vervolgens terug bij de LVJ (thans DV&O). Een klacht van een gedetineerde kan dus niet direct bij de LVJ (thans DV&O) worden gedeponereerd (...)”.

De beroepscommissie stelt vast dat in de gevangenis Alphen aan den Rijn is getekend voor ontvangst van de — door tussenkomst van DV&O verzonden — goederen van klager. Daarmee is, zoals hiervoor overwogen, de aansprakelijkheid overgegaan op de directeur van de gevangenis Alphen aan den Rijn. Dat zou slechts anders zijn als de directeur aanwijsbaar kan aantonen dat eventuele schade niet aan hem verweten kan worden. Dat is hier niet het geval. Gelet daarop had de beklagrechtter klager niet-ontvankelijk moeten verklaren in zijn beklag en het klaagschrift ter behandeling moeten doorsturen aan de beklagcommissie bij de gevangenis Alphen aan den Rijn. De beroepscommissie zal de beslissing van de beklagrechtter daarom in zijn geheel vernietigen en het beklag om proces-economische redenen — als ware het gericht tegen een beslissing van de directeur van de gevangenis Alphen aan den Rijn — zelf afdoen. Nu de directeur van de gevangenis Alphen aan den Rijn heeft aangegeven dat klager op zich door de beklagrechtter op goede gronden in het gelijk is gesteld, is er reden om het beklag tegen die beslissing van de directeur gegrond te verklaren.

Aan klager komt, nu de gevolgen van de onderhavige beslissing niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, een financiële tegemoetkoming toe. De tegemoetkoming is niet bedoeld als schadevergoeding, voor de verkrijging waarvan voor klager andere wegen open staan. Zo kan klager trachten met de directeur een schadevergoedingsregeling te treffen dan wel kan hij zich wenden tot de burgerrechtter.

De beroepscommissie acht een tegemoetkoming van € 100,= in dit geval op zijn plaats.

Zaaknummer:

07/3166/GA

Datum uitspraak:

25 februari 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de Diepenhorst, L.
Wijte, mr. Th.E.M.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de gevangenis
Lelystad

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen procedureel;
Disciplinaire straffen aanleiding

Artikelen:

Pbw art. 50 en 51

Samenvatting:

Nu het verslag dat aan strafoplegging ten grondslag ligt niet aan klager is aangezegd, is het beklag gegrond. De verklaring van de directeur, dat bij grootscheepse acties nooit verslag wordt aangezegd maar dat de directeur direct met het verslag naar de gedetineerde gaat ter afhandeling, compenseert dit gebrek niet, nu de gedetineerde door deze werkwijze onvoldoende tijd krijgt zich voor te bereiden op het hem gemaakte verwijt.

Rechtsoverwegingen:

Aan klager is op 21 september 2007 een disciplinaire straf van twee dagen opsluiting in een andere verblijfsruimte dan een strafcel opgelegd. In de mededeling van de bestreden beslissing is aangegeven dat de disciplinaire straf is opgelegd naar aanleiding van een schriftelijk verslag d.d. 21 september 2007. In dat verslag staat als datum en tijdstip van het voorval vermeld 21 september 2007 te 00.00 uur, terwijl daarnaast is vermeld dat de verslaglegging niet aan klager is medegedeeld. Op grond van het bepaalde in artikel 50, eerste lid, van de Pbw, mag — zonder mededeling aan de gedetineerde dat een schriftelijk verslag is opgemaakt dan wel opgemaakt zal worden — geen beslissing worden genomen tot het opleggen

van een sanctie jegens die gedetineerde. Gelet daarop dient het beklag gegrond te worden verklaard. De directeur heeft aangevoerd dat bij een grootscheepse actie als de onderhavige nooit verslag wordt aangezegd, maar dat de directeur met het betreffende verslag naar de gedetineerde gaat om dat verslag meteen af te handelen. Deze werkwijze kan het gebrek in de aanzegging niet compenseren. De gedetineerde krijgt op deze manier immers onvoldoende gelegenheid om zich voor te bereiden op het hem gemaakte verwijt. Hetgeen hiervoor is overwogen maakt dat het beroep gegrond moet worden verklaard, de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd en dat het beklag alsnog gegrond zal worden verklaard.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. De directeur is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt omtrent de tegemoetkoming te bepalen. De beroepscommissie zal de tegemoetkoming vaststellen op € 15,=.

Zaaknummer:

07/3351/GA

Datum uitspraak:

22 februari 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Diepenhorst, L.
Wijte, mr. Th.E.M.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het huis van
bewaring/ISD (h.v.b./ISD) Rotterdam

Trefwoorden:

Schorsing procedureel

Artikelen:

Pbw art. 66

Samenvatting:

Tot een goede bejegening van de gedetineerde behoort (onder meer) ook de erkenning van de gedetineerde als rechtsburger. In dat kader dient de gedetineerde daadwerkelijk de mogelijkheid te worden geboden om een rechtsmiddel tegen een jegens hem genomen beslissing in te dienen. Door niet mee te werken aan het indienen van een schorsingsverzoek per fax, maakt de directeur het indienen daarvan in feite

illusoir. Het beroep en onderliggende beklag van klager zullen daarom gegrond worden verklaard. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

In het kader van een goede bejegening van gedetineerden hecht de RSJ en dus ook de beroepscommissie uit deze Raad aan het beginsel van de erkenning van de gedetineerde als 'rechtsburger', welke erkenning mede ziet op het daadwerkelijk bieden van gelegenheid tot het indienen van een volgens de wet mogelijk rechtsmiddel tegen een jegens hem genomen beslissing. Dit beginsel krijgt bijzondere betekenis in een geval als het onderhavige. De schorsingsprocedure is een procedure waarin sprake is van een gesteld spoedeisend belang bij de verzoeker. De vraag of er sprake is van dergelijke spoedeisendheid, dient te worden beoordeeld door de voorzitter. Het is daarom van belang dat dit verzoek de voorzitter op de snelst mogelijke manier bereikt. Door er niet aan mee te werken het schorsingsverzoek per fax aan de voorzitter te verzenden, wordt het indienen van een schorsingsverzoek in feite illusoir gemaakt, zoals in deze zaak is gebleken.

Het vorenstaande in onderling verband en samenhang bezien, maakt dat de bestreden beslissing van de directeur in strijd is met een goede bejegening van klager en dus als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. De omstandigheid dat in de huisregels bepaald is, dat alle schriftelijke correspondentie per post wordt verzonden, doet hieraan niet af. De uitspraak van de beklagcommissie kan daarom niet in stand blijven en het beklag dient alsnog gegrond te worden verklaard.

De beroepscommissie acht in dit geval, mede gelet op de aard van het betreffende schorsingsverzoek en de uitspraak daarop door de voorzitter, geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

07/3021/GB

Datum uitspraak:

31 maart 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Dwarka, mr. S.S. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 3

Samenvatting:

Klager heeft een openstaande strafzaak. Klagers v.i.-datum kan dus nog verschuiven. Klager komt daarom (nog) niet in aanmerking voor detentiefasering. Indien zes maanden voor de beoogde v.i.-datum nog (steeds) geen zicht bestaat op hervatting van de strafzaak, kan daarover anders worden gedacht.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Op grond van artikel 3 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (nummer 5042803/00/DJI) komen naast zelfmelders voor plaatsing in een b.b.i. in aanmerking gedetineerden die een beperkt vlucht- en maatschappelijk risico vormen, een strafrestant hebben van maximaal achttien maanden en beschikken over een aanvaardbaar verlofadres.

4.2. Uit de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht, blijkt dat de einddatum van klagers huidige detentie is voorzien op 21 november 2008. Van klager staat echter nog een zaak open bij de rechtbank te Arnhem. Klagers v.i.-datum staat hierdoor voorlopig niet vast en kan nog verschuiven. Klager komt derhalve (nog) niet in aanmerking voor detentiefasering. Daarover kan in dit geval eerst anders worden gedacht indien zes maanden voor de beoogde v.i.-datum nog geen uitzicht bestaat op hervatting van de behandeling van de strafzaak van klager. De op de onder 3.2. genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris kan daarom - bij afweging van alle in aanmerking komende belangen - niet als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt.

Zaaknummer:

07/3305/GB

Datum uitspraak:

20 maart 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Kokee, R. (secretaar)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk

regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 14, 17

Samenvatting:

'Beleidskader plaatsing strafrechtelijke vreemdelingen' geen wettelijk kader zoals bedoeld in artikel 14 Pbw op grond waarvan plaatsing in bijzondere opvang voor strafrechtelijke vreemdelingen mogelijk is. Locatie Esserheem van gevangenis Veenhuizen is locatie voor bijzondere opvang omdat verblijfsstatus grondslag voor selectie vormt en gelet op ontbreken van educatie-activiteiten, verlofmogelijkheden en detentiefasering. Esserheem in bestemmingsaanwijzing niet aangewezen als bijzondere opvang. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis Veenhuizen is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Klager, die in eerste aanleg is veroordeeld, kan in een gevangenis met een regime van algehele gemeenschap worden geplaatst.

4.3. In het 'Beleidskader plaatsing strafrechtelijke vreemdelingen' heeft de Minister zijn beleid kenbaar gemaakt ten aanzien van de detentie van strafrechtelijke vreemdelingen. Onder de strafrechtelijke vreemdeling wordt verstaan "de gedetineerde die na executie van de vrijheidsstraf geen rechtmatig verblijf in Nederland (meer) heeft of zal hebben". Verder houdt die beleidsnota onder meer in: "Deze groep gedetineerden onderscheidt zich in die mate van andere (groepen) gedetineerden dat resocialisatie gericht op terugkeer in de Nederlandse samenleving niet aan de orde is en beginselen als verlof, regionalisering en detentiefasering niet aan de orde zijn. Dit rechtvaardigt een beleid waarbij deze groep in beginsel afzonderlijk wordt gedetineerd. Ten behoeve van de detentie van strafrechtelijke vreemdelingen wordt daarom een afzonderlijke locatie aangewezen." Strafrechtelijke vreemdelingen worden na hun veroordeling geplaatst in daarvoor aangewezen afzonderlijke locaties. In de locatie Esserheem van de gevangenis Veenhuizen worden strafrechtelijke vreemdelingen geplaatst met een strafrestant van meer dan vier maanden. Educatie vindt in deze inrichting niet plaats. De plaatsing in de inrichting voor strafrechtelijke

vreemdelingen vindt plaats op grond van artikel 25, tweede lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing gedetineerden (Stcrt 12 september 2000, 176, zoals nadien gewijzigd en hierna te noemen: de Regeling) en met inachtneming van het beleidskader.

4.4. In Hoofdstuk III van de Pbw worden de bestemmingen opgesomd van de tot het gevangeniswezen behorende inrichtingen. Voor die inrichtingen wordt bepaald dat mannelijke en vrouwelijke gedetineerden gescheiden worden ondergebracht (art. 11) en dat er gedifferentieerd kan worden in de mate van beveiliging (art. 13). Artikel 14, eerste lid, Pbw bepaalt dat de Minister inrichtingen of afdelingen daarvan kan bestemmen voor de onderbrenging van gedetineerden die een bijzondere opvang behoeven. In het tweede lid van die bepaling wordt een opsomming gegeven van de redenen waarmee die bijzondere opvang verband kan houden. Het derde lid van de bepaling draagt de Minister op de criteria te bepalen waaraan de gedetineerden moeten voldoen om voor bijzondere opvang in aanmerking te komen. In hoofdstuk IV van de Regeling worden de inrichtingen en afdelingen voor bijzondere opvang genoemd. De voorziening voor strafrechtelijke vreemdelingen wordt aldaar niet aangewezen als een inrichting of afdeling voor bijzondere opvang. De voor de locatie Esserheem te Veenhuizen bestaande bestemmingsaanwijzing van 30 april 2007, kenmerk 5481731/07/DJI, betreffende de penitentiaire inrichtingen Veenhuizen, spreekt niet over een separate inrichting of afdeling voor de opvang van strafrechtelijke vreemdelingen. Voor zover in de bestreden beslissing een beroep wordt gedaan op een wettelijk kader, waartoe het hiervoor genoemde Beleidskader niet kan worden gerekend, is de beslissing gelet op het hierboven overwogene, onjuist. Het regime van de locatie Esserheem moet worden gezien als een bijzondere opvang gelet op het ontbreken van educatie-activiteiten en het structureel niet verlenen van verlof en het niet toelaten van de aldaar gedetineerden tot detentiefasering. Bovendien is de verblijfsstatus van de gedetineerde beslissend voor de selectie. In zijn beroepschrift is namens klager nog aangevoerd dat tijdens de behandeling van klagers strafzaak zou zijn gebleken dat onzekerheid bestaat over zijn verblijfsstatus. Hetgeen is aangevoerd is onvoldoende onderbouwd om een nader onderzoek naar die verblijfsstatus te rechtvaardigen. Gelet op het vorenstaande moet de op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris worden vernietigd. Het beroep is derhalve gegrond. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van drie weken na ontvangst daarvan.

Zaaknummer:

08/0186/GB

Datum uitspraak:

14 maart 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Trefwoorden:

Penitentiair programma

Artikelen:

Pbw art. 17 en Pm art. 9

Samenvatting:

Verdenking dat klager zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, kan voldoende redenen opleveren voor beëindiging van deelname aan een penitentiair programma. Afwijzing van vordering tot gevangenhouding betekent niet dat verdenking niet langer bestaat. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beslissing om klagers p.p. te beëindigen en de daaraan verbonden beslissing om klager — als passant ter herselectie — te plaatsen in het h.v.b. Arnhem-Zuid is gebaseerd op een tweetal gronden. Allereerst is opgevoerd het bestaan van de verdenking van het plegen van een strafbaar feit, waarvoor klager in verzekering en bewaring is gesteld. Daarnaast is aangevoerd dat door die verdenking de einddatum van klagers detentie niet vaststaat.

Artikel 9 van de Penitentiaire maatregel stelt als voorwaarde voor deelname aan een p.p. dat de gedetineerde zich niet schuldig zal maken aan een strafbaar feit. Het bestaan van de verdenking dat de veroordeelde zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, kan derhalve voldoende reden opleveren om de deelname aan een p.p. te beëindigen. De afwijzing van de vordering tot gevangenhouding betekent niet dat de verdenking dat de veroordeelde zich aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt, niet meer bestaat. Reeds om die reden kan niet worden gezegd dat de beslissing van de selectiefunctionaris onredelijk of onbillijk moet worden geacht.

Zaaknummer:

07/3327/GB

Datum uitspraak:
25 februari 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Het overleveringsverzoek van België is voldoende aanleiding voor de aanname dat er sprake is van vluchtgevaar. Door de mogelijkheid dat de strafvervolging in België leidt tot de oplegging van een vrijheidsstraf, is de duur van het strafrestant bovendien onbepaalbaar. Het vorenstaande maakt de beslissing om klager vanuit een b.b.i. terug te plaatsen naar een normaal beveiligde gevangenis niet onredelijk of onbillijk.

Rechtsoverwegingen:

- 4.1. De gevangenis Zoetermeer is een gevangenis voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.
- 4.2. Artikel 3, tweede lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (d.d. 15 augustus 2000, nr. 5042803/00/DJI, Stcrt. 176, zoals nadien gewijzigd) (hierna: de Regeling) luidt: "Naast de in het eerste lid genoemde categorie kunnen in de beperkt beveiligde inrichtingen of afdelingen gedetineerden worden geplaatst die: a. een beperkt vlucht- en maatschappelijk risico vormen, b. een strafrestant hebben van maximaal achttien maanden, en c. beschikken over een aanvaardbaar verlofadres."
- 4.3. Als vaststaand kan worden aangenomen dat er sprake is van een overleveringsverzoek van België teneinde klager aldaar strafrechtelijk te vervolgen. Een dergelijke dreigende overlevering is op zich genomen voldoende aanleiding voor de aanname van vluchtgevaar, zulks met het doel een dreigende strafvervolging in het buitenland te ontlopen. Hetgeen door en namens klager daaromtrent is aangevoerd maakt dit niet anders. Aangevoerd is ook dat, indien klager niet

gedetineerd zou zijn, er overleveringsdetentie zou zijn bevolen en dat de tenuitvoerlegging daarvan onmiddellijk zou zijn geschorst. Op grond van deze veronderstellingen kan niet worden aangenomen dat de bestreden beslissing onjuist is. Klager is thans gedetineerd en de mogelijkheid bestaat dat hij in België tot een vrijheidsstraf wordt veroordeeld, welke in Nederland mag worden uitgezeten. Dit maakt voornamelijk het strafrestant onbepaalbaar. Ook dit levert een contra-indicatie op voor een verder verblijf in een b.b.i. De op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctaris kan daarom, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen en gelet op het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van de Regeling, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

Zaaknummer:

07/3498/GB

Datum uitspraak:

21 februari 2008

Beroepscommissie:

Balkema, mr. J.P.
Rutten, mr. M.A.G.
Fleers, dr. G.J.
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 2

Samenvatting:

In afwijking van adviezen van directeur en Brijderverslavingszorg besluit selectiefunctaris tot afwijzing selectievoorstel gestapeld traject met een verwijzing naar enkele passages in adviesrapport Brijder verslavingszorg. Selectiefunctaris dient eigen afweging te maken omtrent geschiktheid klager, waarbij hij overigens nader advies had kunnen vragen. Detentiefasering afhankelijk stellen van verloop gedragsinterventie, niet onredelijk of onbillijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

- 4.1. Op grond van artikel 2, derde lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden, komen voor plaatsing in een

z.b.b.i. of afdeling in aanmerking gedetineerden ten aanzien van wie een door de selectiefunctionaris akkoord bevonden voorstel voor deelname aan een penitentiar programma aanwezig is. Het verblijf in de z.b.b.i. direct voorafgaande aan de plaatsing in het penitentiair programma duurt maximaal zes maanden.

4.2. In de toelichting op dit artikel staat dat bij de plaatsing in zeer beperkt en beperkt beveiligde inrichtingen de beoordeling of de gedetineerde geschikt is tot terugkeer in de samenleving een belangrijke rol speelt. Indicator bij de beoordeling daarvan is of de gedetineerde reeds eerder tijdens de huidige detentie met goed resultaat bewegingsvrijheid (onbegeleid) buiten de inrichting heeft genoten (algemeen verlof, schorsing van de preventieve hechtenis, incidenteel verlof, strafonderbreking), alsmede of zich daarna omstandigheden hebben voorgedaan die aan deze indicator ernstig afbreuk doen. Gelet op het open karakter van de inrichting of afdeling spelen de aard, zwaarte en achtergrond van het gepleegde delict en de persoonlijkheid van de gedetineerde een rol bij de beoordeling of betrokkene geschikt is voor plaatsing in een zeer beperkt of beperkt beveiligde inrichting of afdeling (Stcrt 12 september 2000, 176, p. 9).

4.3. Op verzoek van het CBTR heeft de Brijder verslavingszorg op 19 oktober 2007 een rapport opgesteld over een eventuele plaatsing van klager in een z.b.b.i. met een mogelijke uitstroom naar een penitentiair programma/electronisch toezicht (PP/ET), een zogenaamd gestapeld traject. De rapporteurs menen dat klager ondanks diens weerstanden tijdens de Leefstijltraining justitiabelen geschikt moet worden geacht voor een dergelijk gestapeld traject. In verband met het risico op terugval in het middelengebruik adviseren de rapporteurs klager wekelijks te controleren op het gebruik van alcohol en drugs. Ook adviseren de rapporteurs de trainers van de training cognitieve vaardigheden (CoVa-training) bij klager alert te zijn op mogelijke problemen in de agressieregulatie. De directeur van de gevangenis Zuyderbos heeft eveneens positief geadviseerd ten aanzien van klagers overplaatsing naar een z.b.b.i. In afwijking van voormelde adviezen heeft de selectiefunctionaris het selectievoorstel echter afgewezen.

De beroepscommissie stelt voorop dat de selectiefunctionaris een eigen afweging heeft te maken omtrent klagers geschiktheid voor overplaatsing naar een z.b.b.i. en deelname aan een p.p. Alvorens tot die afweging te komen had de selectiefunctionaris overigens een nader advies kunnen vragen. De beslissing van de selectiefunctionaris om onder verwijzing naar de passages uit het rapport van de Brijder Verslavingszorg, een plaatsing in een z.b.b.i. en deelname aan een p.p. afhankelijk te stellen van het verloop van de door klager in januari 2008 te volgen gedragsinterventie (Cova-training), is bij afweging van alle in aanmerking komende

belangen, niet onredelijk of onbillijk te achten. Het beroep is derhalve ongegrond.

Zaaknummer:
07/3140/GM

Datum uitspraak:
17 maart 2008

Beroepscommissie:
Aarts, mr. Chr.M.
Brederode-Zwart, drs. M.F. van
Ruissen, C.J.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:
Medische verzorging behandeling

Artikelen:
Pm art. 28

Samenvatting:
I.v.m. aard van medische klachten had verpleegkundige contact met arts moeten opnemen. Gelet op voortduren van klachten had niet volstaan dienen te worden met enkel een bloeddrukmeting en had klager naar het ziekenhuis vervoerd moeten worden om zijn klachten cardiaal te evalueren. Handelen door of namens de inrichtingsarts in strijd met de norm. Beroep gegrond, tegemoetkoming 50,=.

Rechtsoverwegingen:
De beroepscommissie overweegt dat klager op 28 september 2007 tegenover de verpleegkundige heeft aangegeven dat hij last had van pijn op de borst en pijn in zijn linkerarm, tintelingen in zijn linkerhand en een trillend linkeroog. Uit de medische gegevens blijkt dat de verpleegkundige twijfelde of de klachten cardiaal waren of duiden op hyperventilatie. De beroepscommissie overweegt dat ook hyperventilatie kan duiden op cardiale klachten en is van oordeel dat de verpleegkundige, gelet op de aard van klagers klachten, op dat moment contact had moeten opnemen met de inrichtingsarts. Vervolgens is op 1 oktober 2007 op het spreekuur van de inrichtingsarts klagers bloeddruk gemeten en een bloedonderzoek aangekondigd. Gelet op klagers forse hyperventilatie en zijn voortdurende klachten - klager rookt en bleef pijn op de borst houden - had niet volstaan dienen te worden met enkel een bloeddrukmeting en had klager naar het ziekenhuis vervoerd dienen te worden om zijn klachten cardiaal te evalueren. Ook nadat hij in de nacht van 3 op 4 oktober 2007 een infarct heeft gehad en klager op 4 oktober 2007 zijn

klachten bij de verpleegkundige heeft gemeld en zijn natte kussen en matras heeft laten zien, is volstaan met een bloeddrukmeting. De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen door en namens de inrichtingsarts in strijd is met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en aan klager zal een tegemoetkoming van € 50,= worden toegekend.

Zaaknummer:
07/3544/GV

Datum uitspraak:
26 februari 2008

Beroepscommissie:
Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Wijte, mr. Th.E.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Trefwoorden:
Verlof strafonderbreking

Artikelen:
Regeling tijdelijk verlaten van de
inrichting art. 34 t/m 38

Samenvatting:
Afwijzing strafonderbreking. Rapport van de commissie evaluatie afgesloten strafzaken biedt op zichzelf genomen onvoldoende grond voor het indienen van een herzieningsverzoek. Er zal nader onderzoek worden ingesteld en - naar verwachting - in maart 2008 zal worden besloten of een herzieningsverzoek zal worden ingediend. Van dringende redenen van lichamelijke en/of psychische aard die aan voortzetting detentie in de weg staan, is niet gebleken. Ook overigens onvoldoende grond voor strafonderbreking. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:
Klaagster ondergaat een levenslange gevangenisstraf wegens moord, meermalen gepleegd, en poging tot moord, meermalen gepleegd.

Klaagster heeft als gronden voor het verzoek tot strafonderbreking aangevoerd dat uit het rapport van de Commissie evaluatie afgesloten strafzaken

van oktober 2007 volgt dat er in haar strafzaak fundamentele fouten zijn gemaakt en dat geadviseerd is aan het college van procureurs-generaal om een herzieningsaanvraag in te dienen, hetgeen tot strafonderbreking noopt. Voorts zijn er aldus klaagster dringende redenen van lichamelijke en psychische aard die aan een voortzetting van haar detentie in de weg staan. Verzocht is om de gronden in samenhang te beoordelen.

Artikel 34 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting (d.d. 24 december 1998, nr. 733726/98/DJI) bepaalt dat strafonderbreking kan worden verleend wegens zodanig bijzondere omstandigheden in de persoonlijke sfeer dat niet kan worden volstaan met een andere vorm van verlof.

Artikel 35 van de Regeling bepaalt onder meer dat de strafonderbreking maximaal drie maanden duurt.

In de artikelen 36 tot en met 38 van de Regeling staan de situaties beschreven, waarbij strafonderbreking verleend kan worden. De opsomming van situaties is, gezien de toelichting op artikel 34 van de Regeling, anders dan namens de Staatssecretaris is gesteld, niet limitatief bedoeld. In artikel 37 van de Regeling is de situatie beschreven dat strafonderbreking kan worden verleend wegens dringende redenen van lichamelijke en/of psychische aard, gelegen in de persoon van de gedetineerde, indien en voor zover de inrichtingsarts heeft bevestigd dat deze redenen aan de voortzetting van de detentie in de weg staan.

Uit het schrijven van de voorzitter van het college van procureurs-generaal van 30 oktober 2007 volgt dat het rapport van het driemanschap benoemd door de Commissie evaluatie afgesloten strafzaken van mening is dat er sprake is van een novum in klaagsters strafzaak en geadviseerd heeft om een herzieningsaanvraag te entameren. Uit de reactie namens de Staatssecretaris van 10 januari 2008 volgt echter dat de advocaat-generaal bij de Hoge Raad op 23 november 2007 heeft laten weten dat de bevindingen in het rapport van de commissie op zichzelf onvoldoende grond bieden voor het indienen van een vordering tot herziening, er nader onderzoek zal worden ingesteld en afhankelijk van de resultaten, besloten zal worden of er een vordering tot herziening zal worden ingediend. Derhalve staat thans niet vast dat er daadwerkelijk een herzieningsprocedure zal volgen, laat staan tot welke uitkomst een dergelijke procedure zal leiden. De beroepscommissie is van oordeel dat de enkele mogelijkheid dat een herzieningsprocedure zal worden gestart niet noodzaakt tot strafonderbreking. Hierbij betreft de beroepscommissie de mededeling van de behandelend advocaat-generaal bij de Hoge Raad dat naar verwachting in maart een beslissing kan

worden genomen over de indiening van een herzieningsverzoek.

Naar aanleiding van de vraag of er bij klagster dringende redenen zijn van lichamelijke en psychische aard, die aan een voortzetting van de detentie in de weg zouden staan, heeft onderzoek plaatsgevonden door een psychiater, een neuroloog en de medisch adviseur. Bij het onderzoek is tevens de vraag meegewogen of een eventuele herziening(sprocedure) van zodanige invloed kan zijn op klagsters gezondheidstoestand dat het niet verantwoord zou zijn haar nog langer in detentie te doen verblijven. Psychiater, neuroloog en medisch adviseur hebben deze vragen negatief beantwoord en negatief geadviseerd terzake van klagsters verzoek om strafonderbreking.

Met betrekking tot de nieuwe grond voor strafonderbreking die bij gelegenheid van het horen op 28 januari 2008 naar voren is gekomen, namelijk een opname in de Vesaliuskliniek in het kader van klagsters revalidatie, overweegt de beroepscommissie dat in het kader van de medische verzorging van de gedetineerde op grond van artikel 42, vierde lid aanhef en onder c, van de Pbw de directeur zorgdraagt voor overbrenging van de gedetineerde naar een ziekenhuis dan wel andere instelling, indien de behandeling (op aanwijzing van de aan de inrichting verbonden arts of diens vervanger) aldaar plaatsvindt.

Bij faxbericht van 14 februari 2008 is aangevoerd dat bij klagster in afwachting van hetgeen komen gaat toch de behoefte bestaat om te verblijven bij haar partner in hun beider woning. De beroepscommissie overweegt dat uit een dergelijke behoefte, hoezeer ook begrijpelijk, geen noodzaak volgt om aan klagster strafonderbreking te verlenen.

Het bovenstaande, in onderling verband en samenhang gezien, is de beroepscommissie van oordeel dat de beslissing van de Staatssecretaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Zij zal klagsters beroep ongegrond verklaren.

Zaaknummer:

08/0252/GV

Datum uitspraak:

26 februari 2008

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Woensel, mr. J.M.M. van
Kokee, R. (secre.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting art. 21

Samenvatting:

Ook gedetineerden voor wie, vanwege hun vluchtgevaarlijkheid, extra beveiligd vervoer of BOT-vervoer nodig is, kunnen in beginsel in aanmerking komen voor incidenteel verlof. Striktere toetsing op noodzaak verlof. In dit specifieke geval onvoldoende gemotiveerd waarom veiligheidsmaatregelen te bezwaren zijn. Beroep gegrond. Opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van vier jaar met aftrek, wegens heling. De wettelijk vroegst mogelijke v.i.-datum valt op of omstreeks 10 juli 2008. Aansluitend dient hij eventueel een subsidiaire hechtenis van 28 dagen gijzeling op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften te ondergaan.

Op grond van artikel 21 van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kan incidenteel verlof worden verleend voor het bijwonen van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. Incidenteel verlof kan indien nodig onder begeleiding of bewaking plaatsvinden. Op grond van artikel 23 van voornoemde regeling kan incidenteel verlof worden verleend voor een bezoek aan een in levensgevaar verkerende ouder. Op grond van artikel 25 kan incidenteel verlof worden verleend voor een bezoek aan een niet tot reizen in staat zijnde ouder, indien deze wegens medische of psychische belemmeringen niet in staat is de inrichting te bezoeken en de gedetineerde gedurende drie maanden niet heeft kunnen ontmoeten.

Klager stelt dat zijn moeder hem op 3 augustus 2007 voor het laatst heeft bezocht, hetgeen door de Staatssecretaris niet wordt bestreden. Gelet hierop, voornoemd artikel 25 van de regeling en het advies van de Medisch Adviseur van 18 januari 2008 die incidenteel verlof geïndiceerd acht, zij het niet met spoed, voldoet klager aan de criteria voor incidenteel verlof. De Staatssecretaris wijst het verzoek om incidenteel verlof echter af onder verwijzing naar de speciale veiligheidsmaatregelen die nodig zijn voor een bezoek van klager aan zijn moeder.

Uit de nota van toelichting bij artikel 21 van voornoemde Regeling komt naar voren dat incidenteel verlof in beginsel mogelijk is voor alle categorieën gedetineerden, ongeacht hun titel

van vrijheidsbeneming of het voor de gedetineerde vereiste beveiligingsniveau. De beroepscommissie leidt hier uit af dat ook gedetineerden voor wie, vanwege hun vluchtgevaarlijkheid, extra beveiligd vervoer of BOT-vervoer nodig is, in beginsel in aanmerking kunnen komen voor incidenteel verlof. Gelet op de hogere eisen die in dat geval aan de begeleiding c.q. bewaking worden gesteld, kan de beroepscommissie zich voorstellen dat bij de beoordeling van een verzoek om incidenteel verlof, strikter wordt gelet op de noodzaak van het toekennen van incidenteel verlof. Voor zover de te nemen veiligheidsmaatregelen zien op het voorkomen van ontvluchting, heeft de Staatssecretaris naar het oordeel van de beroepscommissie onvoldoende gemotiveerd waarom deze maatregelen in dit specifieke geval (te) bezwaard zijn. De beroepscommissie merkt op dat niet wordt ingegaan op het verweer van klager betreffende zijn status en ook de naderende v.i.-datum wordt niet in de afweging betrokken. De beslissing van de Staatssecretaris kan derhalve niet in stand blijven. Het beroep is gegrond. De Staatssecretaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van de uitspraak van de beroepscommissie binnen een termijn van twee weken (na ontvangst). De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming aan klager.

Zaaknummer:

07/2862/TA

Datum uitspraak:

27 maart 2008

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Kortmann, prof.dr. F.A.M.
Veldhuizen, drs. J.R. van
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de
Oostvaarderskliniek, locatie Utrecht

Trefwoorden:

Voorwerpen op cel; Bewegingsvrijheid
binnen de inrichting; Bewegingsvrijheid
afdelingsarrest

Artikelen:

Bvt art. 33; EVRM art. 10

Samenvatting:

In huisregels stellen van voorwaarden
aan invoer goederen (i.c. boeken) is niet
in strijd met wet of verdrag. Sprake van

bij wet voorziene en noodzakelijke
inbreuk op recht op vrije nieuwsgaring.
Beklag weigering invoer alsnog
ontvankelijk maar ongegrond. Citeren
uit dagrapportage over incident is
voldoende nu kennelijk alleen in die
rapportage incident is gemeld en geen
recht op inzage in dagrapportage
bestaat. Kamerprogramma en
afdelingsarrest in licht van incident niet
onredelijk. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Hetgeen is aangevoerd over de door de
beklagcommissie gevolgde procedure kan niet
leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Bij
de behandeling van het beroep wordt het beklag
immers ten volle opnieuw beoordeeld en zijn
klager, zijn raadsman en het hoofd van de
inrichting in de gelegenheid gesteld om ter zitting
hun standpunten naar voren te brengen en op
elkaars standpunten te reageren.

Ten aanzien van onderdeel a van het beklag
wordt overwogen dat in artikel 56 Bvt beperktere
beklaggronden zijn opgenomen dan in artikel 60
van de Penitentiaire beginselenwet.
Volgens vaste jurisprudentie van de
beroepscommissie is een klacht over een
vermeende schending van een in de wet- of
regelgeving dan wel verdrag neergelegd recht
beklagwaardig op grond van artikel 56, eerste lid,
onder e, Bvt.

Onder het regime van de Bvt zijn klachten over
de toepassing van algemeen in de inrichting
geldende regelgeving alleen ontvankelijk, als
wordt aangevoerd dat die regelgeving in strijd
met hogere regelgeving is.

Aangezien klager stelt dat de weigering van de
invoer van de door hem bestelde en betaalde
wetenschappelijke boeken een schending
oplevert van het in artikel 10, eerste lid, EVRM
neergelegde recht op vrije nieuwsgaring, had de
beklagcommissie klager in zijn klacht moeten
ontvangen.

Om die reden kan de uitspraak van de
beklagcommissie op dit beklagonderdeel niet in
stand blijven en zal de beroepscommissie dit
onderdeel van beklag alsnog inhoudelijk
beoordelen.

Vast staat dat de invoer van wetenschappelijke
boeken in de inrichting niet is verboden, maar
alleen wordt toegestaan volgens de in de
huisregels neergelegde voorwaarden.
Volgens paragraaf 8.3.2. van de huisregels van de
inrichting kan een patiënt die over voldoende
financiële middelen beschikt, met tussenkomst
van een medewerker van de afdeling, via het
internet dan wel telefonisch of per fax een
bestelling plaatsen van artikelen die niet in de
inrichtingswinkel verkrijgbaar zijn en ingevoerd
mogen worden. De patiënt moet daartoe een
schriftelijk verzoek indienen en er vindt overleg

plaats tussen de medewerker van de afdeling en de patiënt over de desbetreffende aankoop.

Klager heeft deze voorgeschreven procedure niet gevolgd, omdat hij die in strijd acht met artikel 10 EVRM.

Naar het oordeel van de beroepscommissie is het in de huisregels stellen van voorwaarden aan de invoer van goederen, waaronder de door klager bedoelde boeken, niet in strijd met hogere wet- of regelgeving of artikel 10 van het EVRM. Het is immers niet onredelijk te achten dat de inrichting in het belang van de orde en veiligheid in de inrichting dan wel uit oogpunt van het belang van de behandeling van patiënten zicht wenst te hebben op de invoer van goederen en om die reden daaraan voorwaarden stelt, waaronder overleg over de gewenste aankoop. Daarmee is sprake van een bij wet voorziene inbreuk op het recht op vrije nieuwsgaring, die noodzakelijk is in het belang van het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, alsmede de bescherming van de gezondheid, zoals bedoeld in artikel 10, tweede lid, EVRM.

De weigering om klager invoer van boeken toe te staan wegens het niet voldoen aan de in de huisregels voorgeschreven procedure is derhalve niet in strijd met de wet en kan, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, evenmin onredelijk of onbillijk worden genoemd.

Ten aanzien van onderdeel b van het beklag wordt het volgende overwogen.

Klager betwist de stelling van de inrichting dat er door zijn toedoen sprake was van een conflict met een medepatiënt en dat het in belang van de orde en veiligheid op de afdeling noodzakelijk was om klager op 22 mei 2007 beperkingen in zijn bewegingsvrijheid op te leggen. Voorts meent hij dat geen schriftelijke rapportage over het incident is opgesteld.

Bij brief van 14 februari 2008 heeft de inrichting medegedeeld wat in de dagrapportage over het incident is opgenomen. Anders dan klagers raadman meent, heeft de inrichting daarmee voldaan aan het verzoek van de beroepscommissie om nadere informatie. Daarbij neemt de beroepscommissie in aanmerking dat er kennelijk alleen in de dagrapportage melding is gemaakt van het incident en dat volgens vaste jurisprudentie geen recht op inzage in dagrapportage bestaat. De beroepscommissie heeft geen aanleiding te twifelen aan de wijze van citeren uit de dagrapportage en wijst het verzoek tot het horen als getuige van personeelslid [A] dan ook af.

Uit de door het hoofd van de inrichting verstrekte inlichtingen komt naar voren dat de namens hem tegenover de beklagcommissie afgelegde verklaringen zijn gebaseerd op hetgeen personeelsleden in de dagrapportage hebben vermeld. Klagers enkele stelling dat die weergave niet klopt daar hij slechts om een gesprek met medepatiënt [B] heeft gevraagd is, in het licht van de door het hoofd van de inrichting

geciteerde weergave van de dagrapportage, niet aannemelijk geworden.

Derhalve acht de beroepscommissie voldoende aannemelijk dat is besloten klager vanwege zijn hierboven beschreven aandeel in het conflict met medepatiënt [B] beperkingen op te leggen. Deze beslissing kan, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet onredelijk of onbillijk worden genoemd.

Het beroep zal derhalve op dit onderdeel ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

07/3282/TA

Datum uitspraak:

26 maart 2008

Beroepscommissie:

Vries, mr. I.E. de
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij het forensisch
psychiatrisch centrum Dr. S. van
Mesdagkliniek te Groningen

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling;
Hoorplicht; Mededelingsplicht;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 26, 53, 54
Reglement verpleging ter beschikking
gestelden art. 33, 34, 35

Samenvatting:

Niet voldaan aan dagelijkse hoor- en mededelingsplicht bij dagelijkse dwangmedicatie. Al na zeven maanden in inrichting is Leponex voorgeschreven met vooruitzicht van levenslang gebruik ondanks ernstige bijwerkingen. Onvoldoende inspanning van inrichting om daadwerkelijk tot een alternatief te komen. Beroep formeel en materieel gegrond, vernietigt de uitspraak van de beklagcommissie, beklag formeel en materieel gegrond, tegemoetkomingen van € 50,- en € 200.

Rechtsoverwegingen:

Uit de toelichting door de directeur behandelmiddelen ter zitting is gebleken dat Leponex (werkzame stof: Clozapine) dagelijks aan klager onder dwang wordt toegediend.

Uit de bij de stukken gevoegde beschikkingen volgt dat éénmaal in de twee weken een beslissing wordt genomen tot toediening van dwangmedicatie aan klager en in deze beschikkingen wordt niet vermeld dat de dwangmedicatie dagelijks wordt toegediend. Naar het oordeel van de beroepscommissie is echter dagelijks sprake van een beslissing tot toepassing van een gedwongen geneeskundige handeling als vermeld in artikel 26, eerste lid, Bvt en had telkens, alvorens die beslissing wordt genomen, klager overeenkomstig het bepaalde in artikel 53, eerste lid onder c, Bvt in de gelegenheid gesteld moeten worden om gehoord te worden en had klager overeenkomstig artikel 54, eerste lid onder a, Bvt terzake onverwijld en schriftelijk een met redenen omklede mededeling dienen te ontvangen. Vaststaat dat dit niet is geschied. De beroepscommissie zal het beroep derhalve op formele gronden gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie in zoverre vernietigen en klagers beklag alsnog formeel gegrond verklaren en aan klager een tegemoetkoming van € 50,= toekennen.

Overigens is, hoewel door de inrichting is gesteld dat voldaan is aan de eisen als vermeld in artikel 33 tot en met 35 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden, de vraag opengebleven of telkenmale, dat wil zeggen in klagers geval dagelijks aan deze eisen is voldaan.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie dat uit de stukken en de toelichting van het hoofd behandelmiddelen volgt dat klager bij binnenkomst in de Van Mesdagkliniek aanvankelijk Risperdal (werkzame stof: Risperidon) is voorschreven en vervolgens na een verblijf van zeven maanden in de inrichting, omdat klager toenemend psychotisch werd bevonden, Leponex is voorschreven. Omdat klager veel last had van bijwerkingen zoals hartkloppingen en moeilijkheden met ademen, heeft hij geweigerd om laatstgenoemde medicatie vrijwillig in te nemen en wordt hem tot op heden dagelijks onder dwang Leponex toegediend.

Gelet op de ernst van de bijwerkingen van laatstgenoemde medicatie, hetgeen ook wordt erkend door het hoofd behandelmiddelen, en gelet op het feit dat geen uitzicht bestaat op vermindering of verandering van deze medicatie waardoor er dus sprake zal zijn van zeer langdurige dwangmedicatie met Leponex gepaard gaande met een even langdurig verzet van klager, is de beroepscommissie van oordeel dat niet kan worden volstaan met het enkel in de commissie als bedoeld in artikel 35, tweede lid, van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden de toediening van de dwangmedicatie aan klager te evalueren. Van de inrichting mag verwacht worden dat zij stappen onderneemt om een alternatief voor deze medicatie te zoeken. In het verleden zijn aan klager verschillende antipsychotica met wisselend succes

voorschreven. Nu aan klager al na een verblijf van zeven maanden in de inrichting Leponex is voorgeschreven met het vooruitzicht dat hij dit ondanks de ernstige bijwerkingen levenslang zal dienen te gebruiken, is de beroepscommissie van oordeel dat de inrichting zich onvoldoende heeft ingespannen om daadwerkelijk tot een alternatief te komen. De beroepscommissie neemt hierbij in aanmerking dat de inrichting over geschoold personeel en over gebouwelijke faciliteiten beschikt die het mogelijk maken om eventueel gevaar, dat kan ontstaan bij het zoeken naar enig alternatief, beheersbaar te houden. Zij zal klagers beroep materieel gegrond verklaren en ook in zoverre de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen, het beklag alsnog materieel gegrond verklaren en aan klager een tegemoetkoming toekennen van € 200,=.

Zaaknummer:

07/2933/TA

Datum uitspraak:

25 maart 2008

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Veldhuizen, drs. J.R. van
Weenink, mr. R.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de Prof. Mr. W.P.J.
Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Bewegingsvrijheid binnen de inrichting;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Bvt art. 1, 31, 56

Samenvatting:

Kamerprogramma met vier uur uitsluitijd geen afzondering. Geen insluiting in afwijking van geldende regels nu kamerprogramma als bijlage bij klagers behandelingsplan is uitgereikt. Geen schending van in wet- of regelgeving of verdrag neergelegd recht. Beroep hoofd inrichting gegrond, klager alsnog niet-ontvankelijk in klacht.

Rechtsoverwegingen:

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting stelt de beroepscommissie de volgende feiten voorop.

Op 26 maart 2007 is klager een drugsmaatregel opgelegd (oranje fase), omdat hij tegen een stafld had verklaard drugs te hebben gebruikt. Op 27 maart 2007 is klager tijdelijk in de separeerruimte ingesloten in verband met urinecontrole die niet naar behoren verliep. Deze maatregelen zijn in beroep niet aan de orde, nu de beklagcommissie de klachten daarover ongegrond heeft verklaard en klager daartegen geen beroep heeft ingesteld.

Op 27 maart 2007 heeft klager een stafld in diskrediet gebracht en minachtend bejegend. Omdat klagers gedrag niet viel bij te sturen, is hem op 27 maart 2007 een rustgevend kamerprogramma met vier uur uitsluitijd op de groep opgelegd. Dit programma heeft geduurd tot 10 april 2007.

Het onderhavige beroep van het hoofd van de inrichting is uitsluitend gericht tegen de gegrondverklaring van klagers klacht over laatstgenoemde maatregel op de grond dat volgens de beklagcommissie sprake is van afzondering als bedoeld in artikel 34 Bvt en door de inrichting is gehandeld in strijd met de wettelijke hoor- en mededelingsplicht.

Ten aanzien van dit beroep wordt het volgende overwogen.

In de artikelen 31 tot en met 34 Bvt worden regels gegeven inzake de bewegingsvrijheid van verpleegden in de inrichting en mogelijke beperkingen daarop.

Artikel 31, eerste lid, Bvt bepaalt dat de bewegingsvrijheid van verpleegden binnen de inrichting zowel per afdeling als per verpleegde kan verschillen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, Bvt heeft een verpleegde het recht om tenminste vier uren per dag met medeverpleegden door te brengen, tenzij sprake is van toepassing van artikel 32 (verblijf op afdeling voor intensieve zorg), 34 (afzondering of separatie) en 49, eerste lid, onder a (afzondering als disciplinaire straf) Bvt.

Artikel 33 Bvt regelt het beperken van de bewegingsvrijheid van een verpleegde tot de afdeling.

Beslissingen van het hoofd van de inrichting tot beperking van de bewegingsvrijheid van verpleegden binnen de inrichting als bedoeld in de artikelen 32 tot en met 34 Bvt zijn beklagwaardig op grond van artikel 56, eerste lid, onder a en b, Bvt en artikel 57 Bvt. Volgens vaste jurisprudentie van de beroepscommissie is een beweerde schending van een wettelijk recht, zoals het in artikel 31, tweede lid, Bvt neergelegde recht op tenminste vier uur verblijf onder medeverpleegden, beklagwaardig op grond van artikel 56, eerste lid, aanhef en onder e, Bvt.

Onbetwist is dat het opgelegde kamerprogramma geen schending inhoudt van het in artikel 31, tweede lid, Bvt neergelegde recht op tenminste vier uur verblijf onder medeverpleegden. Klager heeft immers zelf ook in zijn klaagschrift aangegeven dat het kamerprogramma vier uur uitsluitijd bevatte.

In geschil is of in dit geval sprake is van afzondering als bedoeld in artikel 34 Bvt. Volgens artikel 1, aanhef en onder z, Bvt wordt onder afzondering verstaan: het in afwijking van de in de inrichting geldende regels insluiten van een verpleegde in een gangbare woon- of verblijfsruimte, de persoonlijke verblijfsruimte daaronder begrepen.

Naar het oordeel van de beroepscommissie kan niet worden geoordeeld dat bij het opleggen van een kamerprogramma met vier uur uitsluitijd sprake is van afzondering in de zin van de wet. Uit artikel 31, tweede lid, Bvt volgt immers dat bij afzondering sprake is van insluiting, waarbij een verpleegde juist geen recht heeft op vier uur verblijf onder medeverpleegden. Overigens kan in klagers geval ook niet worden geoordeeld dat sprake is van insluiting in afwijking van in de inrichting geldende regels, nu het kamerprogramma aan klager is uitgereikt als bijlage bij zijn verplegings- en behandelingsplan en als zodanig geldt als een voor klager geldende regel.

Niet is gebleken dat bij het aan klager opgelegde kamerprogramma sprake is van enige andere beperking in de bewegingsvrijheid binnen de inrichting als bedoeld in de artikelen 32 tot en met 34 Bvt.

Evenmin is gesteld of gebleken dat het aan klager opgelegde kamerprogramma anderszins een schending van een in de wet- of regelgeving dan wel verdrag neergelegd recht inhoudt.

Gelet op het vorenstaande zal het beroep gegrond worden verklaard en zal klager alsnog niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn klacht.

Zaaknummer:

08/0056/TA

Datum uitspraak:

25 maart 2008

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Veldhuizen, drs. J.R. van
Weenink, mr. R.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie

beklagcommissie bij de Prof.mr. W.P.J.
Pompestichting te Nijmegen

Trefwoorden:

Arbeid en werkzaamheden;
Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Bvt art. 46

Samenvatting:

Oordeel beklagcie over klagers arbeidsongeschiktheid ziet op het bepaalde dagen wegens ziekte niet kunnen verrichten van door inrichting opgedragen werkzaamheden. Inrichting mocht in redelijkheid afgaan op oordeel arts dat klager kon werken op dagen dat hij zich ziek heeft gemeld. Beklagcie noch beroepsctie bevoegd in dat oordeel te treden. Aannemelijk dat beroep is ingediend op dag bekend worden uitspraak van beklagcie. Beroep hoofd inrichting ontvankelijk en gegrond.

Rechtsoverwegingen:

a. de ontvankelijkheid:

Het hoofd van de inrichting kan naar het oordeel van de beroepscommissie in het beroep worden ontvangen. De verklaring dat beroep is ingediend op de dag van het bekend worden van de uitspraak, komt aannemelijk voor. Bovendien kan niet worden uitgesloten dat de uitspraak pas op 2 januari 2008 ook aan het hoofd de inrichting is verzonden, zonder dat dit op de uitspraak is aangetekend, nu vast staat dat aan klager op laatstgenoemde datum de uitspraak is toegezonden.

Aan de orde is het beroep van het hoofd van de inrichting dat is gericht tegen de door de beklagcommissie uitgesproken arbeidsongeschiktheid van klager voor de dagen dat hij zich in de periode van 16 oktober 2006 tot 10 januari 2007 in de locatie Vught ziek heeft gemeld.

Klager heeft weliswaar aangevoerd dat ook hij beroep had willen instellen omdat hij het niet eens is met het oordeel van de beklagcommissie dat hij vóór 16 oktober 2006 wel heeft kunnen werken, maar hij heeft dat niet gedaan omdat hij daarvan het nut niet inzag, ondanks dat zijn bezwaar ziet op een andere periode dan die waarop het beroep van het hoofd van de inrichting betrekking heeft. De beroepscommissie kan om die reden niet ingaan op de ongegrondverklaring van de klacht, betrekking hebbend op de periode vóór 16 oktober 2006.

b. inhoudelijk:

Tegen de achtergrond van de klacht - het niet uitbetalen van een vergoeding voor het niet kunnen verrichten van werkzaamheden gedurende dagen waarop klager zich heeft ziek

gemeld - moet het er naar het oordeel van de beroepscommissie voor worden gehouden dat de beklagcommissie in de onderhavige uitspraak met arbeidsongeschiktheid heeft bedoeld op het bepaalde dagen wegens ziekte niet kunnen verrichten van de door de inrichting opgedragen werkzaamheden als bedoeld in artikel 46 Bvt, en niet op het formeel wettelijke begrip in de zin van de sociale zekerheidswetgeving.

Bij de beantwoording van de vraag of klager, zoals hij heeft gesteld, ten onrechte geen vergoeding heeft ontvangen, dient te worden afgegaan op het oordeel van de huisarts van de inrichting over klagers vermogen om werkzaamheden te verrichten, nu er geen informatie van andere artsen over de toenmalige medische toestand van klager is.

De huisarts van de locatie Vught heeft in zijn emailbericht van 16 april 2007 aangegeven dat het voor hem niet mogelijk is een oordeel te vellen over de relatie tussen de geconstateerde hepatitis-C en klagers ziekmeldingen vóór 10 januari 2007, alsmede dat hij om die reden de beoordeling door de medische dienst handhaaft. Dit houdt in dat de huisarts zich conformeert aan het oordeel van de medische dienst dat klager in de periode vóór 10 januari 2007 ondanks een aantal ziekmeldingen wel in staat moest worden geacht om werkzaamheden te verrichten.

De beklagcommissie heeft in afwijking daarvan geoordeeld dat de ziekmeldingen van klager in de periode van 16 oktober 2006 tot 10 januari 2007 als zodanig geaccepteerd hadden moeten worden.

Het is echter noch aan de beklag- noch aan de beroepscommissie in de onderhavige zaak te treden in de professionele beoordeling door de huisarts en/of de medische dienst van de inrichting.

Het vorenstaande betekent dat het hoofd van de inrichting in redelijkheid op het oordeel van de huisarts en medische dienst heeft mogen afgaan en niet heeft hoeven overgaan tot uitbetaling van een vergoeding als door klager verzocht.

Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

07/2890/TB

Datum uitspraak:

20 maart 2008

Beroepscommissie:

Woensel, mr. A.M. van
Kortmann, prof.dr. F.A.M.
Veldhuizen, drs. J.R. van
Bevaart, mr. E.W. (secre.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay;
Verpleging en behandeling

Artikelen:

Bvt art. 11; Rvt art. 20

Samenvatting:

Staatssecretaris van Justitie dient overplaatsingsverzoek van verpleegde in behandeling te nemen en voorafgaand aan beslissing info bij inrichting op te vragen. Langer verblijf in longstay waarbij behandel mogelijkheden worden onderzocht in klagers geval niet onredelijk. Beroep tegen afwijzing verzoek overplaatsing naar behandelafdeling ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 20, eerste lid, Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Rvt) kan de Staatssecretaris, met inachtneming van de eisen van artikel 11, tweede lid, Bvt, indien de omstandigheden zulks wenselijk achten, ambtshalve of op schriftelijk verzoek van het hoofd van de inrichting waarin de ter beschikking gestelde verblijft, beslissen dat de ter beschikking gestelde naar een andere inrichting zal worden overgeplaatst.

Bij de overplaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in haar overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

Zoals de beroepscommissie bij uitspraak 00/657/TB van 20 november 2000 heeft overwogen, moet een afwijzing van het verzoek om overplaatsing van een ter beschikking gestelde worden gelijkgesteld met de weigering te beslissen op een verzoek tot overplaatsing conform artikel 11 Bvt dan wel op een verzoek tot observatie als bedoeld in artikel 13 Bvt. De beslissing tot afwijzing van een verzoek om overplaatsing van een ter beschikking gestelde is op grond van deze uitspraak een voor beroep vatbare beslissing.

Het vorenstaande brengt mee dat de Staatssecretaris niet alleen op verzoek van het hoofd van een inrichting kan beslissen over

overplaatsing. Ook een ter beschikking gestelde kan een overplaatsingsverzoek bij de Staatssecretaris indienen, waarop de Staatssecretaris dan op grond van artikel 20, eerste lid, Rvt ambtshalve dient te beslissen. De Staatssecretaris dient derhalve een verzoek van een ter beschikking gestelde tot overplaatsing in behandeling te nemen en dient de inrichting van verblijf om inlichtingen te vragen voordat zij op het overplaatsingsverzoek een beslissing neemt. De zorgvuldigheid vereist immers dat de Staatssecretaris, indien ambtshalve een beslissing moet worden genomen, zelfstandig inlichtingen bij het hoofd van de inrichting inwint op basis waarvan die beslissing kan worden genomen.

Nu de Staatssecretaris ten aanzien van klager na het nemen van de bestreden beslissing alsnog inlichtingen bij Veldzicht heeft ingewonnen, zal de beroepscommissie thans geen gevolgen verbinden aan de omstandigheid dat de Staatssecretaris ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing in strijd met de vereiste zorgvuldigheid geen inlichtingen bij Veldzicht heeft ingewonnen.

Inhoudelijk wordt het volgende overwogen.

In de zesjaarsrapportage van juni 2007 wordt aangegeven dat het, gezien klagers positieve ontwikkeling en wens tot behandeling, de moeite waard is om de behandel mogelijkheden van klager te onderzoeken. Beide rapporteurs staan daarbij een voorzichtige benadering voor. Zo heeft [...], psychiater, in zijn rapportage van 15 juni 2007 op pagina 17 aangegeven dat klagers behandelwens als oprecht overkomt en dat zijn veranderde motivatie voor behandeling een startpunt zou kunnen zijn om een op vermindering van delictgevaar gerichte behandeling te starten. Op pagina 18 heeft hij aangegeven dat hij niet optimistisch is over het resultaat van behandeling, maar dat het gezien de veranderingen bij klager de moeite waard is om nog eens de behandel mogelijkheden van klager te onderzoeken, te beginnen met de verkenning van klagers seksuele belevingswereld en het opstellen van een delictscenario. [...], klinisch psycholoog, heeft in zijn rapportage van 26 juni 2007 op pagina 11 aangegeven dat voorzichtigheid is geboden, daar klagers huidige functioneren sterk bepaald lijkt te worden door de eigenschappen van de longstayafdeling en klager in het verleden meer vrijheden heeft gekregen, waarna het tot ernstige recidive is gekomen. Op pagina 12 heeft hij aangegeven dat hij klager heeft aangeraden om zijn wens tot plaatsing op een behandelafdeling te bespreken met zijn behandelingscoördinator en zijn afdelingshoofd.

Uit de inlichtingen van klagers behandelcoördinator komt naar voren dat klager binnen de veilige omgeving van de longstayafdeling zonder behandel druk tot een positieve ontwikkeling is gekomen en dat op grond daarvan kan worden onderzocht of hij voor

behandeling in aanmerking kan komen. Dit onderzoek moet binnen de veilige omgeving van de longstayafdeling plaatsvinden, aangezien klager zeer kwetsbaar is en bij overplaatsing naar een behandelafdeling overvraagd wordt. De verklaring van [behandelcoördinator] tijdens de verlengingsprocedure bij de rechtbank moet in die zin uitgelegd worden. In het kader van bedoeld onderzoek vinden gesprekken van de psychiater met klager plaats over klagers delicten en zijn seksuele beleving. Klagers reactie daarop bevestigt volgens de behandelcoördinator zijn oordeel dat een dergelijk onderzoek op een behandelafdeling klager uit zijn evenwicht zal brengen en de op de longstayafdeling ingezette behandelinterventies zal verstoren.

In het licht van bovenvermelde zesjaarsrapportage en de visie van klagers behandelcoördinator, kan niet worden geconcludeerd dat een voortgezet verblijf van klager op de longstayafdeling, waarbij zijn behandel mogelijkheden worden onderzocht, niet langer in de rede ligt. Het moet volgens klagers behandelcoördinator immers juist in klagers belang worden geacht dat dit onderzoek op de longstayafdeling en niet op een behandelafdeling plaatsvindt.

De beroepscommissie acht in het algemeen een onderzoek door een commissie van externe deskundigen, zoals verzocht door klager, wenselijk, maar ziet geen aanleiding voor een dergelijk onderzoek ten aanzien van klager, gezien de uit de stukken en de zitting naar voren komende behandelgeschiedenis van klager en het verloop van het onderzoek naar zijn behandel mogelijkheden op de longstayafdeling.

De beslissing tot afwijzing van klagers verzoek tot overplaatsing kan, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, om die reden niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:
07/2372/TR

Datum uitspraak:
31 maart 2008

Beroepscommissie:
Vries, mr. I.E. de
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:
Verlof proefverlof; Mededelingsplicht;

Ministeriele machtiging;
Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:
Bvt art 50; Pm art 53; WvSr art 13

Samenvatting:
Machtiging begeleid verlof levenslanggestrafte in tbs-kliniek is niet van rechtswege vervallen. Intrekking machtiging onredelijk, want uitsluitend gebaseerd op veranderde inzichten t.a.v. verlofbeleid in het algemeen, terwijl verwachtingen zijn gewekt voor een resocialisatietraject. Beroep ontvankelijk en gegrond. Tegemoetkoming € 100,=.

Rechtsoverwegingen:
Eerder genoemd Memo van 9 juli 2001 houdt onder meer het volgende in. Op advies van de commissie GGG is besloten klager in het kader van artikel 13 Sr jo artikel 41 Pm ter behandeling op te nemen in een TBS-kliniek. De Van der Hoevenkliniek is bereid tot opname, mits er op voorhand duidelijkheid wordt geboden over de haalbaarheid van een resocialisatietraject in relatie met het omzetten van de levenslange gevangenisstraf in een eindige gevangenisstraf middels gratie. Klager zal worden beschouwd als een patiënt die recht heeft op het behandelbeleid dat in de kliniek geldt voor tbs-gestelden. Dat kan op termijn betekenen dat er een verlofbeleid op gang komt. Voorkomen dient te worden dat rond het moment dat vanuit behandelingsoptiek een verlofbeleid verantwoord wordt geacht, dit beleid wordt afgeremd vanuit bestuurlijke en/of politieke redenen. Op 13 september 2002 is een machtiging begeleid verlof voor klager afgegeven.

Namens de Staatssecretaris is gesteld dat op 15 juni 2006 een telefonische machtiging is verleend aan de Van der Hoevenkliniek. Door het hoofd van de inrichting wordt betwist dat op 15 juni 2006 een dergelijke telefonische machtiging is gegeven. De beroepscommissie overweegt dat het in zeer uitzonderlijke gevallen kan voorkomen dat een machtiging tot verlof telefonisch wordt gegeven. Gezien echter het belang van een dergelijke mededeling zal de op die wijze verleende machtiging naar het oordeel van de beroepscommissie zo spoedig mogelijk schriftelijk vastgelegd dienen te worden. Nu in onderhavige zaak een dergelijke uiteindelijk op schrift gestelde machtiging ontbreekt moet het ervoor worden gehouden dat de bedoelde telefonische verlofmachtiging niet is gegeven. De beroepscommissie is derhalve van oordeel dat van een van rechtswege vervallen van een verlofmachtiging in dezen geen sprake is. Bij brief van 24 augustus 2007 is de machtiging tot begeleid verlof ingetrokken en klager heeft tijdig

beroep ingesteld. De beroepscommissie zal klager ontvankelijk verklaren in zijn beroep.

In het verlofbeleid dat gold tot de inwerkingtreding op 1 juli 2007 van het huidige verloftoetsingskader, bestond de mogelijkheid om levenslanggestraften waarbij gratieverlening wordt overwogen, resocialisatieverlof te verlenen. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting komt de beroepscommissie tot het oordeel dat de bestreden beslissing uitsluitend is gebaseerd op veranderde inzichten ten aanzien van het verlofbeleid in het algemeen en niet op de bijzonderheden van het onderhavige individuele geval. Bij deze beslissing is niet betrokken dat klagers begeleide verloven al een aantal jaren zonder problemen zijn verlopen. Uit de verklaringen van de Staatssecretaris, noch uit die van klager komt naar voren dat er door toedoen van klager zelf enige aanleiding is ontstaan om de machtiging in te trekken. Dit alles klemmt des te meer nu in het Memo van 2001, waarin uitdrukkelijk is vastgelegd dat voorkomen dient te worden dat het verlofbeleid ten aanzien van klager wordt afgeremd vanuit bestuurlijke en/of politieke redenen, verwachtingen zijn gewekt voor een resocialisatie traject.

Het hiervoor overwogene in aanmerking genomen moet tot de slotsom leiden dat de beslissing tot intrekking van de machtiging tot begeleid verlof als onredelijk en onbillijk moet worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Klager is getroffen in zijn resocialisatie, nu zijn begeleid verlof is ingetrokken. De gevolgen daarvan zijn niet meer ongedaan te maken. Daarvoor dient klager een tegemoetkoming te worden geboden. De beroepscommissie stelt deze vast op € 100,=.